

Чому не можна чекати, якщо дитина в 2 роки не розмовляє?

Мова – це функція мозку, мозкові структури дозрівають в певні строки й неврологічні критерії – це конкретні етапи розвитку, роботи мозку.

Наприклад, до 1,5 року активізується мозочок – дитина починає ходити, якщо їй 2 роки і вона не ходить – батьки розуміють, що це не прояв «індивідуальності» і якщо поруч з нею будуть бігати

футболісти - це ніяк глобально не вплине на стан рухової активності їхньої дитини. Так само й з дітьми, які не розмовляють, якщо їх віддати до дитячого садочка («щоб заговорили») – це ніяк суттєво не вплине на стан розвитку їхнього мовлення.

УВАГА! Якщо дитина не розмовляє в 2 роки – є певна проблема, яку необхідно з'ясувати, щоб компенсувати розвиток. Чекати та вірити в казки, про те, що «заговорив у 5 років і став президентом» - це тільки втрачати час.

ДОВІДКА: За мову в головному мозку відповідають два центри : центр Брока - моторна функція (відтворення мови), центр Верніке – сенсорна функція (розуміння мови). В нормі ці центри активізуються до 2 років, якщо у дитини в 2 роки відсутнє фразове мовлення – висновок: у неї дисфункція мовленнєвих зон мозку або більш серйозна причина затримки розвитку, тому бездіяльність і неправильна реабілітація призводять до наслідків, які після 6 років вже неможливо компенсувати. Пластичність мозку найбільш активна саме до 6-7 років, якщо дитину привели в 2 – 2,5 роки, то шанс того, що вона дістане норми дуже великий, а якщо в 4-5 років - то залишилось мало часу.

Діти, які самостійно, без корекції, починають розмовляти з 3-х років і пізніше (досить часто можна почути «а ось сусідський хлопчик почав розмовляти в 4 роки й у нього все добре») – це «компенсовані» діти, в яких або мозкова дисфункція була незначною, і мозок сам налаштував функцію мовленнєвої зони, або причина була в педагогічній занедбаності, або мала місце психологічна проблема (невроз). В будь-якому випадку, у віці 6-7

років, коли ці діти приходять до школи, в більшості випадків у них діагностують СДВУ (синдром гіперактивності й дефіциту уваги) і дислексію, дисграфію – порушення процесів сприйняття читання та письма.

ВИСНОВОК: чим раніше почнеться логопедична й психологічна робота з дитиною, тим менше в неї буде проблем у майбутньому.

Які ж обстеження необхідно пройти, якщо дитина не розмовляє в 2 роки?

КРОК 1. Необхідно спочатку відвідати невролога, сурдолога (одна з причин затримки мовленнєвого розвитку це порушення слуху) або лікаря – отоларинголога, психіатра.

КРОК 2. Пройти всі назначені функціональні дослідження, а саме: МРТ (магнітно-резонансна томографія), ЕЕГ (електроенцефалографія), УЗДГ (ультразвукова доплерографія), КСВП (метод топічної діагностики слуху).

КРОК 3. Пройти обстеження у логопеда, дефектолога, по можливості, нейропсихолога, яке продемонструє стан інтелекту, особливості сприйняття, вищих психічних функцій у дитини та допоможе розробити реабілітаційну програму, орієнтовану саме на вашу дитину.

**Шановні батьки, не втрачайте час!
У Вас все вийде!**